

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

H. K., narozená X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Oswaldem,
se sídlem Bílkova 4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
se sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2020, č. j. MSMT-6552/2020-4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalovaný vydal dne 10. července 2020 rozhodnutí (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. prosince 2019 č. j. MSMT-5355/2019-4 (dále jen „**prvoinstanční rozhodnutí**“).
2. Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně v řízení o uznání odborné kvalifikace pro výkon regulovaného povolání učitelky prvního stupně základní školy v České republice.
3. Žalobkyně je absolventkou dálkového oboru Předškolní pedagogika a pedagogika 1. stupně na fakultě Vysoké školy manažerské ve Varšavě, která působila v Karviné. Studium na této škole ovšem probíhalo dle žalovaného v rozporu s právními předpisy.
4. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně správní žalobu, která přišla na Městský soud v Praze (dále jen „**soud**“) dne 7. září 2020.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně především uvedla, že prvostupňové rozhodnutí jí bylo doručeno dne 23. prosince 2019. To dle žalobkyně znamená, že napadené rozhodnutí je v rozporu s dobrými mravy a právními předpisy a to proto, že jí bylo doručeno v době, která je dle ní obdobím „svátků, klidu a pohody“. V takovémto načasování vydání rozhodnutí spatřuje žalobkyně úmysl, popřípadě nedbalost, jejímž cílem je pokažení Vánočních svátků a omezení možnosti podat proti napadenému rozhodnutí rozklad.
6. Ve druhé řadě je potom zastává názor, že ze strany žalovaného došlo k flagrantnímu porušení zásad správního řízení, stanovených v § 2-8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v důsledku čehož došlo k diskriminaci žalobkyně.
7. Zároveň je žalobkyně toho názoru, že její žádosti mělo být vyhověno, neboť pro své studium se rozhodla v souladu s doporučením ministryně školství, mládeže a tělovýchovy.
8. Žalobkyně se domnívá, že není důvod ji odpírat uznání kvalifikace, když po úspěšně absolvovaném studiu obdržela diplom, a zahraniční vysokoškolské uznání ji bylo uznáno Osvědčením Univerzity Karlovy č. j. NO/UKRUK/602/2020/Pv.
9. Dle žalobkyně bylo hlavním důvodem, což vyplývá z napadeného i prvoinstančního rozhodnutí, pro který ji nebyla kvalifikace správním orgánem uznána je, že výuka, již byla účastna, probíhala v češtině. To je podle ní ovšem positívum.
10. Nakonec uvádí, že žalovaný svým rozhodnutím fakticky přezkoumával rozhodnutí orgánů Polské republiky, k čemuž ovšem není nijak oprávněn.
11. Žalovaný naproti tomu uvádí, že žalobkyně v žalobě nijak nezdůvodnila, jakým způsobem v jejím případě došlo k porušení správního řízení.
12. Dále ve svém vyjádření uvedl, že Vysoká škola manažerská ve Varšavě nedisponovala příslušným oprávněním k realizaci studijního programu druhého stupně v Karviné, jak je podrobně rozvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí. Nutno podotknout, že sama žalobkyně v žalobě přiznává, že její studium probíhalo v českém jazyce a ne v polském

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jazyce, jak by se u polského vzdělávacího programu dalo očekávat a jak je a bylo v Polsku vyžadováno. Vysoké škole manažerské ve Varšavě bylo rozhodnutím ministra vzdělání a vysokého školství Polské republiky ze dne 8. listopadu 2010 přiznáno oprávnění uskutečňovat vysokoškolské studium v oboru „Pedagogika“, ale nikoli oprávnění k realizaci studijního programu druhého stupně v Karvině.

13. Žalovaný odmítá, že by posuzoval rozhodnutí orgánů Polské republiky.
14. Závěrem svého vyjádření žalovaný uvádí, že studium žalobkyně vykazovalo takové vady, pro které by vyhovění žádosti bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť Vysoká škola manažerská ve Varšavě poskytovala vzdělání neoprávněně; v rozporu s právními předpisy.

III.

Posouzení žaloby

15. Žaloba byla městskému soudu doručena 7. července 2020, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Svou žalobu odůvodnila žalobkyně především tvrzením o flagrantnímu porušení zásad správního řízení ze strany žalovaného, stanovených v ust. § 2 až § 8 správního řádu, v důsledku čehož mělo dojít k diskriminaci žalobkyně.
17. Žalobkyně v žalobě označená ustanovení sice ocitovala, avšak nijak konkrétně neuvedla, v čem jmenovitě by jejich flagrantní porušení mělo spočívat. Jak konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, žalobní bod *„je projednání způsobilý jen v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn.“* Čím je žalobní bod koncipován obecněji, tím obecněji jej může správní soud vypořádat. Obecný odkaz na právní normy pak nedává soudu v podstatě žádný prostor k posouzení.
18. Dále žalobkyně uvedla, že došlo k její diskriminaci, ačkoliv v souladu s doporučením ministryně školství, mládeže a tělovýchovy vzdělání získala v jiném členském státu Evropské unie. Zde obdržela diplom č. 43144 a dodatek k diplomu Vysoké školy manažerské ve Varšavě (Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie) dne 20. 2. 2018 a je absolventkou magisterského oboru „Pedagogika“ se specializací „Předškolní pedagogika a pedagogika 1. stupně“. K tomu obdržela žalobkyně též Osvědčení Univerzity Karlovy v Praze ze dne 18. 8. 2020 č.j. NO/UKRUK/602/2020Pv o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice.
19. K tomu soud uvádí, že žalobkyně nijak nedoložila údajné tvrzení ministryně školství, mládeže a tělovýchovy a ani ze správního spisu nevyplývá, že by Kateřina Valachová po dobu svého působení v pozici ministryně školství, mládeže a tělovýchovy někdy výslovně vybízela ke studiu právě na té škole, kterou absolvovala žalobkyně.
20. Tuto námitku tedy soud rovněž shledává nedůvodnou.
21. Pokud pak jde o uznání zahraničního titulu a kvalifikace ze strany Univerzity Karlovy, zde se soud zcela ztotožnil se závěry žalovaného v napadeném, rozhodnutí. Je nutno zdůraznit, že zákonem, podle něž se postupuje při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vyžadované pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci je zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států (dále jen „**zákon o uznávání odborné kvalifikace**“).

22. Je pravdou, že žalobkyně obdržela 18. srpna 2020 ze strany Univerzity Karlovy Osvědčení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace č. j. NO/UKRUK/602/2020/Pv. Ovšem i v tomto Osvědčení se výslovně konstatuje, že „*v daném správním řízení se nejednalo o řízení o uznání odborné způsobilosti a kvalifikaci dle zákona č. 18/2004...*“
23. Osvědčení č. j. NO/UKRUK/602/2020/Pv, které se děje podle zákona č. 111/1998 Sb., zákon o vysokých školách (dále jen „**zákon o vysokých školách**“), má tedy jiný režim než osvědčení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.
24. Dle § 28 odst. 1 zákona o uznávání odborné kvalifikace „*Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace je ministerstvo.*“
25. Této skutečnosti si byla vědoma i žalobkyně, když si podala 7. února 2019 žádost právě na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.
26. Při uznávání zásad odborné kvalifikace musí ministerstvo, dle § 2 odst. 2 zákona o uznávání odborné kvalifikace, „*řídít veřejným zájmem a zájmy fyzických a právnických osob, které by mohly být porušeny výkonem regulované činnosti osobami s nedostatečnou odbornou kvalifikací a které jsou chráněny zvláštními právními předpisy upravujícími za tímto účelem podmínky výkonu regulované činnosti. Těmito chráněnými zájmy jsou zejména ochrana života a zdraví, ochrana majetku, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí, ochrana národního kulturního pokladu, ochrana před závažným porušováním zvláštních právních předpisů nebo před jiným závažným následkem; stanovené podmínky musí být přiměřené a nezbytné pro ochranu zájmů chráněných jinými právními předpisy...*“
27. Mezi chráněný zájem nepochybně patří i zájem na kvalitním, odborném a profesionálním výkonu učitelského povolání, jehož význam, spočívající ve vzdělávání budoucích generací, je nezastupitelný.
28. Zásadní otázkou tedy je, zde je možné dovodit, že se žalobkyni dostalo skutečně kvalitního a potřebného vzdělání, které vyžaduje zákon.
29. Toto však právě prokázat není možné, neboť studium v Karvině se dělo protizákonně, a nelze ho tedy nijak kontrolovat, jak dostatečně jasně prokázal žalovaný. Úvahy a závěry žalovaného soud neshledává ani nepřezkoumatelnými, ani zmatečnými, jelikož žalovaný dostatečně vyložil, z jakých důvodů odbornou kvalifikaci žalobkyni neuznal.
30. Žalobkyně přímo nerozporuje, že by se vzdělávání v Karvině dělo protizákonně, namítá však, že byla v dobré víře, která byla podepřena i oním vyjádřením ministryně, a že jediný důvod, který uvedl žalovaný je, že vzdělávání se dělo v českém jazyce, což by naopak mělo podle ní pozitivum.
31. Pokud jde o záležitost jazyka, v jakém vzdělávání žalobkyně na předmětné škole mělo probíhat, zde soud konstatuje, že žalovaný neříká, že by důvodem, proč žalovaný zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žádost žalobkyně o uznání kvalifikace, bylo to, že její vzdělávání probíhalo v českém jazyce. Výuka v českém jazyce je ovšem v napadeném rozhodnutí důkazem, že výuka se děla v rozporu s českými a polskými právními normami.

32. Na závěr soud podotýká, že v napadeném rozhodnutí žalovaný nijak nepřezkoumával rozhodnutí orgánů Polské republiky, naopak, jejich vyjádření mu posloužilo k vydání napadeného rozhodnutí, jak vyplývá ze spisu. Žalovaný totiž nijak nepřezkoumával činnost Vyšší školy manažerské ve Varšavě, jež je z Pohledu polského práva legální, ale její činnost na území České republiky, která se realizovala v češtině, což se ovšem už dělo v rozporu jak s polskými, tak českými právními normami. I tuto námitku tedy soud shledává nedůvodnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu § 78 odst. 7 soudního řádu správního ji zamítl.
34. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, neboť žalobci neměli v řízení úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.